

ПОКАЯНИЕТО -

ОБРЪЩАНЕ НА 180° ЛИ Е, ИЛИ НЕЩО ПОВЕЧЕ?

Думата „покаяние“ означава да се обърнеш и да тръгнеш в друга посока. Но много вярващи смятат, че само езичниците имат нужда от покаяние. Някои учат, че когато вярващите се покайват, това показва липса на увереност в извършеното на кръста. Но такова учение само по себе си показва липсата на разбиране на най-важната тайна за победоносен християнски живот. Неразбирането започва, когато мислим, че покаянието-това е акт на отричане от греха, обръщане на 180°. Но човек може да се отвърне от греха и все още да си остане загубен. Например-ако човек се загуби в гората, той взема компаса си и по него определя, че се е отклонил от пътя си. **Но да се обърнеш към нужната посока, не е достатъчно. Нужно е да бъдеш сигурен в това, че наистина се движиш към местоназначението. Важно е да се отречеш от греха, но посоката към която се обръщаш е много по-важна от това, към което ти си обърнал гърба си. Нуждата ни да се обърнем от грехът, не е по-важна от нуждата ни да се обърнем към Исус.**

Нека предположим, че пътника се е отклонил само с 2°. от курса. Макар че грешката е малка, той все пак се нуждае от коригиране, ако иска да стигне на правилното място. Пътника трябва постоянно да се сверява с компаса. Мнението, че покаянието е само за непоправимите грешници, е неправилно. Покаянието е дадено не само за живеещите в грях и неморалност.

Покаянието- това е праведност, която се осъществява на практика.

Ние трябва да обърнем сърцата си към Бога, от тъмнината към светлината, от плътта към духа, от временното към вечното, от смъртта към живота. Тъй като ние сме Божий народ, сърцата ни трябва да бъдат фокусирани на Христос. Той е нашата цел и ние трябва да се движим към Него! Ако ние вървим в друга посока и имаме друга цел, искаме нещо друго, това означава, че сме се заблудили и се нуждаем от покаяние.

След като стигнем до това разбиране за покаянието, то придобива съвършено различен смисъл за нас. Ако аз съм се поддал на страстите си и съм съгрешил, имам нужда от покаяние. Да, но аз не просто се отвръщам от греха, аз се обръщам към Христос! Отново се фокусирам върху Него! **Ако се фокусирам върху греха, губя истинския смисъл и мога дори да се отбия от пътя, да се заблудя.** Вместо това, аз ще призная, че грехът е симптом на по- дълбок проблем, и че аз се движа обратно на посоката към Христос.

Ако в сърцето ми има омраза, гняв, завист или друг грях, това трябва да ми сигнализира, че моето сърце се е отвърнало от Христос (не гледа към Него). Аз трябва да го префокусирам (отново да го фокусирам върху Христос). Трябва да го „пренастроя“. А това става чрез живеене на Словото и общение с Господа. **Ние трябва да се покаяваме винаги и да го правим не само защото грешим, но защото се нуждаем от промяна на посоката на сърцата си, на нашите желания и стремежи. Само така ще можем да живеем и да ходим в Духа.**

Превод: Светлина за теб